

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/399/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

360/2011. (XII. 7.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ (továbbiakban: panaszos) 2011. július 14-én előterjesztett **panaszát** a 2011. december 7-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. július 14-én személyesen terjesztette elő panaszát a Testületnél, egy, a haszonélvezetében álló ingatlan használatával kapcsolatos jogvita során fogatosított rendőri intézkedéssorozat miatt. A panasz bejelentésekor a panaszos a Testület hatáskörére, valamint az előterjesztés határidejére vonatkozó tájékoztatást tudomásul vette.

I.

1) A panaszos bejelentésében előadta, hogy a lánya tulajdonában álló és az ő haszonélvezeti jogával terhelt, Budapest, M. utca alatti ingatlanból lánya volt férje nem volt hajlandó kijelentkezni és folyamatosan akadályozta a panaszost haszonélvezeti jogának gyakorlásában. A volt férj az ingatlanban rendszeresen megjelent, előfordult, hogy ott kárt okozott, továbbá tartani lehetett attól, hogy értékesítés céljából onnan különféle ingóságokat visz el. A panaszos elmondta, hogy több esetben is kérte a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság segítségét, de megítélése szerint a rendőrség az „ügyében adható segítséget nem nyújtott”.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos elmondása szerint 2011. június 17-én, június 22-én, július 9-én és július 12-én is bejelentést tett a megnevezett kerületi rendőrkapitányságon, amely bejelentésekről, illetve feljelentésről a rendőrség jegyzőkönyveket vett fel, de – a rendelkezésre álló iratok alapján – nem akadályozták meg, hogy a panaszos volt veje az ingatlanba bemenjen, és ott tartózkodjon.

Sérelmezte a panaszos, hogy egy alkalommal, amikor a megbízott biztonsági őrök az ő utasítására és kérésére nem engedték be volt vejét az ingatlanba, akkor a volt vő telefonhívására kiérkező rendőrök utasították a biztonsági ört, hogy engedjék be nevezettet az ingatlan területére.

Előadta továbbá a panaszos, hogy az egyik esetben a rendőrök úgy tájékoztatták volt vejét, hogy mivel az ingatlanba be van jelentve, ezért akár az ajtót is betörheti, sőt „bulit” is rendezhet ott.

2) A panaszos, bejelentése megtételekor másolatban csatolta a Testület részére a 2011. június 22-ei, július 7-ei és július 12-ei, a kerületi rendőrkapitányságon előterjesztett panaszairól felvett jegyzőkönyveket, illetve panaszlevelet, valamint, ugyancsak fénymásolatban az ingatlan tulajdoni lap másolatát.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes, Kerületi Rendőr-kapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. Megkeresésében a Testület jelezte, hogy a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 93. §-ának (1) bekezdése értelmében, a Testületnek csak a 2011. július 7-ei, valamint az ezt követő rendőri intézkedéseket (mulasztásokat) áll módjában kivizsgálni.

A megkeresett rendőri szerv megküldte az ügyre vonatkozóan készített feljegyzését, a 2011. június 22-ei, a 2011. július 7-ei, majd ismételt megkeresést követően a 2011. július 11-ei intézkedésekről készített rendőri jelentéseket és nyilatkozatokat, amelyek a következőket tartalmazzák.

1) A Budapest, M. utca alatti ingatlannál, 2011. július 7-én három alkalommal került sor rendőri intézkedésre, mindhárom esetben telefonon történt bejelentés alapján.

a) A panaszos volt veje 15 óra 47 perckor jelezte, hogy egy biztonsági őr nem engedi be őt a fenti címen lévő lakásába. A rendőrség ügyelete 15 óra 56 perckor járőrt küldött a helyszínre, ahol az intézkedés 16 óra 03 perctől 16 óra 21 percig tartott. Az intézkedésről készített rendőri jelentés és nyilatkozat szerint, a helyszínre küldött járőrök – egy r. főtörzsőrmester és egy r. őrmester – az ott tartózkodó bejelentőt és a biztonsági cég megbízottját igazoltatták, majd a r. főtörzsőrmester részükre azt a tájékoztatást adta, hogy mivel a panaszos veje a nyilvántartás szerint az ingatlanba van bejelentve, így a biztonsági cég – függetlenül attól, hogy megbízásában nevezett a beengedhető személyek között nem szerepel – köteles az érvényes lakcímbjelentővel rendelkező személyt az ingatlanba beengedni. A biztonsági őr ezután a

panaszos volt vejét az ingatlanba beengedte, aki egyidejűleg magánlaksértés miatt az eljáró rendőrnél magánindítványt terjesztett elő.

b) A panaszos volt veje 22 óra 13 perckor telefonon jelezte a rendőrségnek, hogy két idegen, feltehetően ukrán származású férfi ki akarja tessekelni a szóban forgó lakásból. A rendőrség ügyelete 22 óra 14 perckor járort – két r. főtörzsőrmestert – küldött a helyszínre, akik 22 óra 21 perc és 22 óra 59 perc között fogatosítottak intézkedést. Az intézkedés során, a helyszínen tartózkodott a panaszos volt veje, a panaszos lánya által megbízott biztonsági cég képviselője és további két biztonsági őr. A biztonsági cég képviselője – aki rendőri felszólításra megbízási szerződést bemutatni nem tudott – előadta, hogy megbízója arra hatalmazta fel cégét és azért adott neki kulcsot az ingatlanhoz, hogy a panaszos volt vejét kérjék meg a lakás elhagyására. A panaszos volt veje és a három biztonsági őr az utcán várta a kiérkező rendőröket. A rendőri jelentés szerint a jelenlévők egybehangzóan állították, hogy erőszakos cselekmény nem történt, fenyegetés nem hangzott el. Az igazoltatást követően – az őrügyeletestől kapott utasítás és az igazoltatás során ismét ellenőrzött lakcímnnyilvántartás alapján – a rendőrök arról tájékoztatták a feleket, hogy a panaszos volt veje jogszerűen tartózkodhat az ingatlanban. A jelenlévők ezt tudomásul vették, az intézkedés 22 óra 59 perckor befejeződött.

c) A panaszos 23 óra 15 perckor telefonon jelezte a rendőrségnek, hogy a Budapest M. utca alatti, haszonélvezetében álló ingatlanban jogellenesen tartózkodik a volt veje. A rendőrség ügyelete 23 óra 20 perckor járort küldött a helyszínre – két r. főtörzsőrmestert és egy r. őrmestert – akik 23 óra 30 perckor kezdték meg az intézkedést, amely másnap 00 óra 05 percig tartott. A kiérkező rendőröket a panaszos és a volt veje az utcán fogadta. A panaszos elmondta a kiérkező rendőröknek, hogy ő az ingatlan haszonélvezője és ennek alapján bárki számára megtilthatja az ingatlan használatát, egyébként pedig volt vejének az ingatlanból való kényszerkijelentése folyamatban van. Elmondta továbbá, hogy ő ezen a napon járt a BRFK-án és az ORFK-án is, és mindkét helyen azt a tájékoztatást kapta, hogy a jogellenesen ott tartózkodó volt vejét bármikor „kitheti” az ingatlanból. Az intézkedő rendőr ezt követően rádión tájékoztatta az őrügyeletest, aki felvette a kapcsolatot a BRFK Központi Ügyeletével, ahonnan az a válasz érkezett, hogy ha a panaszos nem tudja okirattal alátámasztani állítását, akkor az érvényes lakcímkártya alapján a panaszos veje jogszerűen tartózkodhat az ingatlanban. Mivel az intézkedő rendőr kérdésére a panaszos azt válaszolta, hogy a volt veje ellen az ingatlannal kapcsolatosan különféle eljárások folyamatban vannak, de jogerős határozat nincs a birtokában, az eljáró rendőr azt a tájékoztatást adta, hogy akkor a lakcímkártya alapján, a volt vej ott tartózkodása jogellenesnek nem tekinthető.

2) A feljegyzés és a rendőri jelentések alapján, a Budapest, M. utca alatti ingatlannál, 2011. július 11-én történt a következő rendőri intézkedés.

A bejelentést a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság ügyeletére 2011. július 11-én 12 óra 03 perckor a fenti ingatlan őrzésével megbízott cég vezetője tette azért, mert az ingatlannál megjelent a panaszos veje és berúgta az épület ajtaját. Az ügyelet által kiküldött rendőrök – egy r. főtörzsőrmester, egy r. őrmester és egy r. hallgató – 12 óra 13 perckor értek a helyszínre. Az intézkedésről készített rendőri jelentés és nyilatkozat egybehangzóan állította, hogy a járőr kiérkezésekor az ajtó már be volt rúgva. Kérdésre a helyszínen tartózkodó biztonsági őrök, valamint a panaszos volt veje elmondták, hogy a panaszos volt vejének szüksége volt a gépkocsija forgalmi engedélyére és mivel nem tudott bemenni az ingatlanba, ezért berúgta az ajtót. A biztonsági őrök, mivel már értesültek a korábban történetekről, nem

állták útját, hanem értesítették felettesüket, aki kihívta a rendőrséget. A jelenlévőket – a két biztonsági őrt, valamint a panaszos volt vejét – a rendőrök igazoltatták, majd jogi felvilágosítás után a volt vej által előterjesztett magánlaksértés miatti magánindítványt rögzítették. Az intézkedés 12 óra 30 perckor fejeződött be.

3) A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság által 2011. szeptember 9-én készített feljegyzés szerint, 2011. június 17. és 2011. augusztus 18. között a panaszos, a panaszos lánya és volt veje – különféle bűncselekmények miatt – mintegy hét esetben kezdeményezte be- és feljelentések útján büntetőeljárás megindítását, melyek indoka lényegében az M. utca alatti ingatlanhoz kapcsolatos tulajdonjogi és használati jogvita. Ezen büntetőeljárások közül a kerületi rendőrkapitányság öt esetben kezdeményezte a BRFK-nál az ügyből való kizárását melynek eredményeképpen ezen eljárások lefolytatására a BRFK egy másik Kerületi Rendőrkapitányságát jelölte ki a felettes szerv. Ugyancsak büntetőeljárást rendeltek el az ellenjegyző ügyvéd feljelentése alapján, a szóban forgó ingatlanra vonatkozóan a panaszos lánya és a panaszos volt veje között létrejött adásvételi szerződés kapcsán, a BRFK másik Kerületi Rendőrkapitányság előtt.

III.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ának (1) bekezdéséből levezetett tisztességes eljáráshoz való jogát, a 13. §-ának (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való jogát, valamint az 59. §-ának (1) bekezdésében rögzített magánlakás sérthetlenségéhez való jogát.

1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján ugyanakkor kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás)

esetén van lehetősége eljárni, és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem. Egyéb esetben – így például büntetőeljárás keretében foganatosított eljárási cselekményekkel, valamint nyomozati anyagokban foglaltakkal kapcsolatosan – a Testület érdemi vizsgálatot, hatáskör hiányában, nem folytathat.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az öt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

Fenti rendelkezések figyelembevételével a Testület, a rá vonatkozó törvényi rendelkezések alapján – a panaszos általi tudomásszerzés és a bejelentés időpontjára tekintettel – a 2011. július 7-ei és a 2011. július 11-ei rendőri intézkedéseket vizsgálta.

2) A Testület elsőként vizsgálata tárgyává tette, hogy fennállt-e a megjelölt időpontokban a rendőrök intézkedési kötelezettsége és amennyiben igen, annak eleget tettek-e az eljáró rendőrök.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján a rendőrség védelmet nyújt az életet, testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető, vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése alapján a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli, ha a közbiztonságot, a közrendet sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen tudomására hoznak.

Figyelemmel arra, hogy mind 2011. július 7-én, mind 2011. július 11-én, valamennyi, az érintett ingatlantól a rendőrség segítségét kérő telefonhívás alapján – nem utolsó sorban a rendőrök által ismert előzményekre is tekintettel – felmerülhetett a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 139. § (1) bekezdésében szabályozott magánlaksértés szabálysértésének gyanúja, illetve a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 176. § (1) bekezdésében szabályozott magánlaksértés vétségének gyanúja, ezért kétséget kizáróan megállapítható a rendőrök intézkedési kötelezettsége az Rtv. már idézett rendelkezései alapján.

A rendelkezésre álló iratokból az is megállapítható, hogy a rendőrség a helyszínre minden alkalommal késedelem nélkül (az egyes telefonhívásoktól számítottan minimum 8, maximum 16 perc alatt) kikerkezett és megkezdte az intézkedést.

A Testület megállapította, hogy a rendőrök kellő jogalap birtokában, az Rtv. hivatkozott rendelkezése alapján mindegyik itt vizsgált esetben jogszerűen kezdeményeztek intézkedést, úgyszintén megállapította azt is, hogy egyetlen esetben sem mulasztották el intézkedés megtételét a panasszal érintett ügyben.

3) A Testület ezt követően a panaszbejelentésben kifogásoltak alapján értékelte a vizsgált napok rendőri intézkedéseit. A vizsgált intézkedések során, a rendőrök minden esetben igazoltatták a bejelentőt, valamint a vitában részt vevő jelenlévőket, ideértve a biztonsági cég megbízottait és képviselőjét is. Közös eleme a vizsgált igazoltatásoknak a panaszos volt veje által bemutatott, lakcímet igazoló hatósági igazolvány ellenőrzése, illetve a jelenlévők számára – tartalmilag minden esetben lényegében ugyanazon – felvilágosítás nyújtása.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján, a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból meg kell állapítani.

A Testület megállapítása szerint, a konkrét esetekben felmerült bűncselekmény, illetve szabálysértés elkövetésének gyanúja, így az Rtv. idézett rendelkezésével összhangban az igazoltatások végrehajtása törvényes volt.

A panaszos panaszában azt sérelmezi, hogy az eljáró rendőrök nem nyújtottak elvárható segítséget („ügyében adható segítséget nem nyújtottak”), nem tettek meg mindent „annak érdekében, hogy volt vejét megakadályozzák az ingatlanba történő bejutásban és abban, hogy ott tartózkodjon”.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Az intézkedő rendőrök és a panaszos elmondása lényegileg megegyezik abban, hogy a rendőrök a számukra bemutatott és ellenőrzött hatósági igazolvány (közismert nevén: „lakcímkártya”) alapján további intézkedést nem tettek, kivétel nélkül minden esetben azt a tájékoztatást adták a jelen lévőknek, hogy amíg olyan, bíróság vagy más hatóság által kiállított, jogerős határozatot nem tud a panaszos bemutatni, amely a hatósági igazolványban foglaltakat cáfolná, addig egyéb intézkedést tenni nem áll módjukban. A rendőrök álláspontja szerint egyébként a jogvita eldöntése nem az ő hatáskörükbe, hanem a bíróság hatáskörébe tartozik.

A rendőri intézkedések során a panaszos nem tudott bemutatni olyan jogerős hatósági, vagy bírósági határozatot, amely alkalmas lett volna, a lakcímet igazoló hatósági igazolványban foglalt adatok valóságtartalmának megdöntésére.

Fentiek alapján, a rendőrök által adott felvilágosítás tartalmával kapcsolatosan a Testület a következőkre mutat rá.

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 26. § (4) bekezdése szerint „a lakcímbeljelentés ténye önmagában a lakás használatához fűződő, valamint egyéb vagyoni jogot nem keletkeztet és nem szüntet meg. Érvénytelen a bejelentett lakcímadat, ha a polgárnak a lakás használatára vonatkozó joga jogerős bírósági vagy hatósági határozat alapján megszűnt és a határozatot végrehajtották, továbbá, ha az illetékes települési önkormányzat jegyzője megállapította, hogy a polgár bejelentett lakcímadata nem valós.”

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) bekezdése szerint „az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző, vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valódiságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját.”

E rendelkezésre, valamint a már hivatkozott 1992. évi LXVI. törvény 26. §-ában meghatározott nyilvántartási rendre figyelemmel, a lakcímet igazoló hatósági igazolvány közokiratnak tekintendő.

A Testület rendelkezésére álló iratok alapján nem volt megállapítható egyértelműen, hogy a panasszal érintett ingatlannal kapcsolatosan csak birtokvita, vagy a tulajdonjogot is érintő jogvita állt fenn. Birtokvita esetén – jogszabály által meghatározott körben – a jegyző, birtokvédelmi eljárás után indított birtokvédelmi perben a bíróság, míg a tulajdonjogi igények keresettel történő érvényesítése során ugyancsak a bíróság jár el.

A Testület megállapította, hogy a vizsgált rendőri intézkedések során a rendőrök megfelelően tettek eleget, az Rtv. 24. § (1) bekezdésében meghatározott, feladatkörükbe tartozó segítségnyújtási és tőlük elvárható felvilágosítási kötelezettségüknek.

Felhívja a Testület a figyelmet azonban arra, hogy rendőri intézkedés kapcsán a rendőr feladatkörén még a – magánérdek védelme alapján teljesített – segítségnyújtás körében sem terjeszkedhet túl, nem veheti át sem a jegyző, sem a bíróság hatáskörét, felvilágosítási kötelezettsége pedig – a tőle elvárhatóság követelményének figyelembevételével – az adott helyzetben tanúsítandó jogkövető magatartáshoz szükséges alapvető jogi információk megadására szorítkozik, de semmiképpen sem birtok- és tulajdonjogi jogviták ügydöntő rendezésére.

4) A panaszos személyesen előterjesztett panaszában sérelmezi, hogy: „a rendőrök egyik alkalommal azt is mondták volt vejemnek, hogy mivel az általam hasznélvezettel terhelt ingatlanba be van jelenteve, ott azt tehet amit akar, akár betörheti az ajtót, vagy bulit rendezhet, amit én nehezményezek”. Ezen állítás során a panaszos nem jelölte meg, hogy pontosan melyik intézkedés alkalmával, mikor és melyik intézkedő rendőr tette ezt a kijelentést. Ugyanezen kérdésről a panaszos, a kerületi rendőrkapitányságnál 2011. július 12-én felvett jegyzőkönyvben azt mondta, hogy „az örök elmondása szerint S. P. amikor megérkezett, betörte az ajtót, amire saját fülem hallatára rendőrök biztatták, hogy joga van.”

A 2011. július 7-én, három különböző időpontban foganatosított rendőri intézkedés egyikét sem előzte meg erőszakos cselekmény, ezen a napon az utolsó intézkedésnél a panaszos is jelen volt, az ingatlan ajtajának megrongálására ekkor nem került sor, továbbá nem került szóba ennek lehetősége sem.

A 2011. július 11-ei rendőri intézkedést az ingatlant őrző biztonsági cég vezetője kezdeményezte telefonon, pontosan azért, mert a panaszos veje „berúgta” az ingatlan ajtaját.

A kiérkező rendőrök – egy r. főtörzsőrmeister, egy r. őrmester és egy r. hallgató – a panaszos volt vejét és két biztonsági őrt találtak a helyszínen. A biztonsági örök elmondták, hogy az ajtót a panaszos volt veje rongálta meg, hogy be tudjon menni a lakásba. Ezt egyébként a panaszos volt veje maga is elismerte, majd magánindítványt terjesztett elő magánlakásértés miatt.

A 2011. július 11-ei intézkedésről készített rendőri jelentésekben és a parancsnoki meghallgatás során az intézkedő rendőrök egybehangzóan azt állították, hogy ők a panaszos volt vejének azt a felvilágosítást adták, hogy „jogszerűen tartózkodhat az ingatlanban.”

A Testület gyakorlata az, hogy kifejezett rendőri cáfolat hiányában a panaszosi állítást fogadja el döntése alapjaként. Jelen esetben azonban a panaszosi elmondás nélkülözi a konkrétumokat, illetve a már hivatkozott jegyzőkönyvek fentiekben szó szerint idézett részei

nem egybehangzóak, ezért az ellentmondás nem volt feloldható. Ezen túlmenően a Testület felvilágosítás kérésére a rendőrség minden egyes intézkedés kapcsán azt állította, hogy annyit közöltek a panaszossal és a jelen levőkkel, hogy amíg a lakcímet igazoló hatósági igazolvány tartalmának valóságtartalmát nem tudják megdönteni, addig a panaszos volt veje beléphet az ingatlanba.

A Testület a panasz ezen részével kapcsolatosan – további bizonyítási eszközök hiányában – a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét megállapítani nem tudta.

IV.

A Testület a rendelkezésére álló iratok alapján megállapította, hogy a vizsgált rendőri intézkedések (ideértve az intézkedés elmulasztását is) nem sértették a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát, tulajdonhoz való jogát és a magánlakás sérthetlenségéhez való jogát, illetve – az állásfoglalásban részletezettek szerint, a panasz egy részét illetően – a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

A Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2011. december 7.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag